

ΑΝΤΙΠΑΠΑΣ

Η ΤΟΙ

Διεγόνης ὑπερθάμβωσοι καὶ μέσων παλαιότεροι, τῷ τρόπῳ τούτῳ ὑπερφυῆ κακορθώματα, τῇ
ινδιγοῖς πατρὸς ἡμῶν Μάρκου Λέρχε-

πισκόπῳ τῆς Βρέστης, τῇ πίκλῃ

Εὐγενικῇ

Τοῦ γένετος ἐξαίρετον καὶ χειδὸν μόνις προμάχος.
Χριστίανος, τῆς ἀκαμάτης καὶ ἀγιωτάτης ἀπο-
φελικῆς καὶ πατροπαραδότης ὁρθοδόξης πίστεως ἡ-
μῶν τῶν Γρατικῶν, ανθροπίστευτα μὲν ἀποσδῆπο-
τε οὐρ' εἴν, καὶ ἐν εἰδεῖ βίᾳ καὶ πολιτείας λογο-
γραφικῶντα, μήτο τοῦ εὐ ιερομονάχοις καὶ
ναέτοις καὶ ἀλαζογίστοις

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΡΓΟΥ

ἐκδοικέντα δὲ καὶ Γεροίς διὰ συνδρομῆς
καὶ φιλοτίας διεπάνης τῷ ὁσιωτάτῳ καὶ μετικώ-
τάτῳ φίνῳ ιεροδιακνοὶ κύρος Νικηφόρος Γαλάνης τῷ
πίκλῃ, Λαγούσιον ἐκ Σταύρου ὁρμαμένῳ μιᾶς
τῶν Κυκλαδῶν Νήσων

πρᾶτος κανήγειρος οὐδεὶς τούτην τὴν πατρι-
καπιτωτῶν τῶν ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

ΟΙΚΟΣ ΜΗΤΡΟΥ

ΕΠΙΦΑΝΙΟ
Γ. Φ. Ε. Ε. Π.
MGN OY

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
Τ. Ε. ΚΑΘΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΛΗΣ

Τῷ Παναγιωτάτῳ Θειοτότῳ ἐλογιμοτά-
τῳ καὶ σεβασμιώτάτῳ μοι Πατρὶ καὶ Δεσπότῃ,
καὶ οἰκεμενικῷ Πατριάρχῃ

Κυριακή Κυριακή

**ΓΑΒΡΙΗΛΑ, τὴν εὖ ἀπάσις θεοῖς, μετὰ δέ τι
ἀπογέμω προσκύνησιν.**

Αὐτὸν ἔχει καὶ ὁ Πάπας, θεοί ταῦτα Δέσπο-
τα, τὸν διδικόν τε αὐτίπατρον, (κατ-
θώς καὶ ἔχει μάλιστα πολλάς) ὁ κυρίως καὶ
κατ' ἔξοχήν, κατὰ ἀληθείαν ἄλλος δὲν ἦμ-
πορεῖ νὰ εἶναι, ἂτε πρέπει εἰς κακένα ἀλ-
λού, νὰ σεμιύνεται μὲ τὰ ὑπὲρ πάντας
τῦτο ἐπίσημον, πάρεξ εἰς τὸν τῆς Εὐθέσου
Μάρκου ἔκεινον τὸν εὐγενικόν, ἐπειδὴ ἔκα-
σος τῶν ἄλλων ἔκεινων ἐκ μέρες, καὶ μακρό-
νευ, καὶ ἐν ἀδύτοις κρυπτόμονοι, ἐρέσται
τὰ κατ' αὐτῷ βέλητας. Φανεροὶ γὰρ γένο-
μενοι, ἢ τοῦ πυρὸς ἐγένοντο παρακάλω-
μα, ἢ ως αἴρετικοι συκοδικῶς κατεκρίθησαν
(ὡς οἱ περὶ τὸν λέπτηρον). Καὶ ἡ πάπικὴ
ὁ Φρὺς πάλιν ὑψώμενη, καὶ πάλιν ἐπιφύλει

ὑπέρ αὐτοῦ τῶν ἀξερων, καὶ αἴγτητος μένε-
σα, ποτὲ δὲν ἴκούσῃ ναὶ ἐκφωνήσῃ με-
λλεράπευτον κατ' αἰσχύνην,, ΕΠΟΙΗ-
ΣΑΜΕΝ ΟΥΔΕΝ. ἔξεφώνησε τὴν ἀό-
δικον τάυτην Φωνὴν εἰς μόνου τὸν Μάρ-
κον, στὰν παρὰ πασας ἐλπίδας εἶδεν ἀ-
πὸ μιᾶς ἐγκρεμισμένας εἰς τὴν γῆν, ὅ-
λατε ἔκεινα τὰ ιατὰ τοῦ Χριστοῦ μηχα-
νήματα, καὶ τὸν τῆς χαλάνης πύργον, καὶ
ἄυτὴν ἀκόμα τὴν παπικήν τυ τιάραν, ἀπὸ
τὴν ἡρωϊκὴν καὶ ἀμαχον σερρότητας ἐκείνου
μόνος, καὶ ἔδενδε ἀλλα, εἰμὶ μόνου τοῦ σὺν
ἄυτῷ, καὶ ἐν ἀυτῷ, καὶ δι' αὐτοῦ ἐνερ-
γοῦντος, καὶ λαλοῦντος θείου πνεύματος,
ὄντεν καὶ αντίπατας δικαιώει τὸ ημέτερον

μανχάμα, ὅχι ὄμως ἀπλῶς, ἀλλὰ κατ' ἔξοχὴν, ὁ Αὐτίπαπας. Καὶ ἡ ἐπωνυμία ἔυλογος, εἰς τὸ ναῦ Φυλάττη δηλούντι διαιωνίζεσσαν· τὴν μνήμην τῆς ὑπέρφυτος ἐκείνης ἀριστείας του· καὶ ὅν τρόπον καὶ παρὰ τοῖς ἔξω οἱ ἀργειόφονται, καὶ οἱ γιγαντολέτορες, καὶ οἱ σμινθεῖς, καὶ ἐν τοῖς κάτω χρόνοις, οἱ ἀφρικανοί, καὶ γοτθικοί, καὶ Καλσαρες πάρονομαίζονται. Καὶ τελευταῖον οἱ τζεσμελίδες εἰς τὰς ἡμέρας μας παρὰ δὲ τῇ Σεία γραφῇ, σχεδὸν δὲν εἶναι ὄνμα, χωρὶς τὸν σκοπὸν τοῦτον καὶ τὸ τέλος λεγόμενον. ἐπειδὴ δὲ οἱ μεταγενέσεροι αἰώνες τὴν ἐπωνυμίαν ἀκούουστες, γιτοῦσι καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ὄνόματος, γι-

λοι διαπύρω φλεγόμενος ὁ ἐλάχισθος ἐγώ,
πρὸς τὸν ἡμέτερον τοῦτον ἥρωα, τὸ παρὸν
ἀς ἀυτὸν συνέταξε ὑπομνημάτιον, ὅχι βέ-
βαια καὶ νῦν ἐπρεπεν, ἀλλὰ καθὼς ἐγώ ἐ-
δυυήθηκα. συντάξας δὲ τοῦτο, ἔνλογον
ἔκρινας ἐκ παντὸς τρόπῳ, νὰ τῷ αὐτοῖς
καθὼς καὶ ἐνεργείᾳ ἀνατίθημι, εἰς τὸ ἐν-
δεουτῷ ψόστῆς τε μετέρας προσκυνητῆς
καὶ σεβασμιωτάτης μοι ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗΣ
ἀκρότητος. καὶ ἀν ὁ Κόσμος ἀπορῆ, πόθεν
ἐγὼ ἀπὸ τὴν τόσην με ἐρχατιάν, ἀτόλμησα νὰ
παρέησαιασθῶ, καὶ νὰ ἀποδίθω εἰς τα-
νεῖάτης γόνατα τὸν ἐυτελέσατον τοῦτον
γόνον με, ἃς μάθην οἱ πάντες, καὶ παντα-
χοῦ ἃς γένη ἀκαρδοῦ, πῶς τὸ ὄλου αἴτιον

είναι ἡ ἐδικήτης ἔμφυτος ἐπιείκεια καὶ μαλ-
κόγαντα. καὶ γὰρ ἐντεῦθεν κινάμενη ἐυνοεῖ
καὶ πρὸς τὴν ἐμὴν οὐδαμινότητα, ἀφορμὴν
ἔχεσα, πῶς μὲν γνωρίζει ἀπὸ τὴν λαϊκράν
καὶ πανεύδαιμονα πατρόδατης τὴν μεγάλο-
πόλιν. Συμέρνην, ὅταν ἔκειται πάλαι ποτε διέ-
τριψα ἔξαετίαν εἰς τὸ σχολεῖον, τεχνο-
λογούμενος, καὶ ὥφελούμανος, ἀπὸ τὸν ια-
τροφιλόσοφον. καὶ ἀγαπητόντης ἐντάδελ-
φου, τὸν ἐν μακαρίᾳ τῇ λίγει γενόμενον κύ-
ριον Χριστόδελον. καὶ ὅτι ἀληθῶς λέγω, δη-
λαδή, πῶς ἐκ μόνης ἐκείνης τῆς Παλαιόφατάς
γνωρίμας, σώζει εἰς τὸν ταπεινόντης δοῦλον.
Ἐμὲ δεσπότικὴν ἔννοιαν καὶ εὔμενειαν, τὸ ἔρ-
γον ἀλαλήτοις φωναῖς μαρτυρεῖ, ἐπειδὴ ἐν-

καὶ ὅποῦ οὐδεὶς Φίλω, πανυπερλάμπως. οὐχι
νήχθη, εἰς τὸν πανυπέρτατον τῆς σίκαμένης
φρόνου, ἐμνήσῃ τῆς ἐμῆς ἔχατιας, ἐλυπή-
θη τὴν ἐμὴν πολιάνη, ἔδειξε τὸν φιλοδικιον
ζῆλόντης, καὶ τέλος, ἐπρυτάνευσε συνοδικῶς
ἐκ τῷ πλούτῳ τῆς χρησότητος καὶ ἐυθυδικίας
της, τὴν ἐμὴν ἀνώστιν, (τὴν ὅποιαν, διὰ συ-
μεῖον αἱδίς ἐνγυμοσύνης ἐδιώρισα νὰ τυπωθῇ,
μετὰ τὸ τέλος τοῦ παρόντος βιβλιαρία). Ίδου
λοιπόν, ἀπὸ ποτὸν οὐδὲρος ἐγὼ παρακινηένος
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΔΕΣΠΟΤΑ, προσφέρω
χρεωκιῶς, εἰς τὴν σεβασήν καὶ ἀκαταφρένι-
τον προσαστίαν της τὸν ἐδικόν με τοῦτον Αὐ-
τίπαταν, παρακαλῶντάς την ἐκτενῶς· νὰ τὸν
Φυλάκτη αὐτεπιβουλευτον ἀπὸ τὰς ἐπιφεύγου-

τῶν καευθάρων, καθώς καὶ προλαβοῦσσε ἢ ἀ,
γιωτάτη Εὐκλησία τὸν διεφύλαξε, μὲν τὸ ἐν-
ταῦθα τετυπωμένου τῆς ἀυτοῦ ἀγιότητός ιε-
ρώτατον συλλογράφημα. ἔχει γὰρ χρεῖαν καὶ
οἱ ἀντίπαπας, ἀπὸ τὴν ἀνδευτίαν τῆς ἀποσο-
λικῆς Καθεδρᾶς, ὅχι διὰ λόγου τοῦ, ἐπειδὴ ἀν-
τὸς σάλπιζει ὅλου ἔνα τὰκτητήρια, ἀλλὰ διὰ
να. μὴν ἐμποδίζειν τῆς πνευματικῆς ταύτης
Σάλπιγγος τὸ μέλος, τὰ πονηρὰ ἐκεῖνα
ζωῆφια μὲν τοὺς βόμβας των. ἀλλὰ, κα-
θὼς νομίζω καὶ περιττῶς δέομαι, διὰ τὴν
συζασιν τοῦ τὴν ἀγρίαν Εὐκλησίαν ἡμῶν
καὶ συζήσαντος, καὶ τιμήσαντος. διὰ τοῦ-
το, τὸ σχῆμα τοῦτο συζείλας, ἐξαπούμαται

4

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
διεύθυντης ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

μέτρο ἐμαυτοῦ τὰς παιναγίας καὶ θεοπειθεῖς
ἀντῆς εὐχαῖς καὶ εὐλογίας, μποσκύμειον-
μενος

ΤΗΣ Υ' ΜΕΤΕΡΑΣ ΘΕΟΔΟΞΑ' ΣΤΟΥ ΚΑΙ
ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΗΣ ΜΟΙ
ΠΑΝΑΓΙΟΤΗΤΟΣ

1785 Γανν. 27.

δελός ταπεινός καὶ τέκνου ευπειθεῖς

Α' Σανάσιος Γερον. δ. Πάριος.

Τοῦ

Ε. Α. Τ. Κ. II
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Τοῖς ἀποκυταχῖς γῆς ἐν Χεισῷ μοι ἀδελφοῖς, τὴν μετ' ἐυλαβείᾳ προσκύνησιν, καὶ τὸν ἐκ ψυχῆς ἀσπασμόν.

Oμέροφυμος καὶ πανταχοῦ περιβόητος ἔχεινος Μάρκος δὲ Εὐφέστας δὲ εὐγενικός, παρέκησιάζεται ἀπὸ ἐμέρα σύμερου, μετὰ τὴν ἐπιγραφὴν „Αὐτίπαπας, οἱ μοναμάχοις ἀψευδής. δὲ ὄρθοδοξος φιλαναγγώνις θέλει λάβει τὴν ὑπαρκοῦντα ἀναγγώση τὸν πάρθεντα λόγου, εἴτε βιβλίον, καὶ τότε θέλει κα-

καὶ τὴν ἀπόφασιν, ἀντως ἔχει λόγον, οὐ δέ,
πρὸς αὐτὸν μία τοιαύτη ἐπωνυμία. Η ὄνοματοθε-
σία δὲν εἶναι βέβαια τῶν τυχόντων ἡδίου. ἀλλ' ἔχει
όπερα φωνάζει τὰ πράγματα, καὶ οἱ πλέον ἀπαίδευ-
τοι εἰς τὸ ὄνοματοθεστεῖν σύστηκονται δοκιμώτεροι.
Βτας δέ οἱ Θεάνθρωπος ἔκλιψε μὲν Γησῆς ἀπὸ τὸν
Χρικατισμὸν τῆς ἀγύγελα, ἔτι δὲ πρὸ τῆς συλλή-
ψεως, ἔκλιψε δέ καὶ μετὰ ταῦτα ἐμμακηλ ὑπὸ^{ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΛΙΝΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΥΠΟΥ}
τῶν ἀνθρώπων, κινημένων εἰς τῦτο, ἐκ τῶν πραγ-
μάτων αὐτῶν. καὶ τοσον δρᾶς καὶ προσφυῶς, αἵτε
σπῆς καὶ πρὸ πολλῶν αἰώνων, δέ προφήτης προηγό-
ρευσε μίαν τοιαύτην ἐνομασίαν.

Τῦτο καὶ ἔγω διηγείρομαι διὰ τὸν ἡμέτερον
Αὐτίπατου, η μονομάχου, ὅτι τὰ πράγματα τῷ
δίδασι δικαίως τὸν Τίτλον τῦτον. ποῖα εἶναι ταῦ-
τα; δεῦτε καὶ διηγήσομαι ὑμῖν αὐτό. διηγήσομαι
δέ, ὅτε τὰ πάντα κατὰ πλῆθος, ὅτα ἀκριβῶς κα-
τὰ τὴν ἀξίαν. ὅτι εἰς ἐμὲ, καὶ τὸ ἔνας σίγας ἀδύ-
νατον, καὶ τὸ ἄλλο. ἔγω, (καθὼς καὶ μέσω εἰς τὸν
λόγον δέλεις μᾶλλον σὺς ὅπερ ὁμολογῶ τῦτο τὸ
ἡδίου) δὲν ἔκινθηκα εἰς τῦτο ἀπὸ καμιμίαν ἐπαρ-
σιγῆς ἀυθάδειαν, ἀλλὰ κατὰ αληθείαν ἀπὸ εκεί-

ὑπέρμετρον ζῆλον, εἰς τὸν παρέησιάσω τὴν τά-
τα θείότητα καὶ ἀγύιότητα διὰ ὅλου τὸ Σέατρον τοῦ
Κόσμου, διὰ δύο αἴτια. ἕνα μὲν διὰ ὥφελειαν τοῦ
κοινῆ λαθ, ωὐδὲν διὰ καταισχύνη τῶν ἐχθρῶν
τὰ τῶν μικρωτάτων παπισῶν. Ηἱ ὥφελεια εἶναι να
μάζη ὁ κοινός λαός εἰκεῖνας ὅπερ δὲ τὸ Ξευρόν πρῶτον,
διὰ τέτον τὸν ἄγιον. ωὐδὲν δὲ τὸν τιμῆν χρεωπι-
κῶς, ωὐδὲν νὰ τὸν δοξάζῃ, ὡς ἀληθινὸν θεῖν θεράπον-
τα, καὶ νὰ τὸν μιμῆται ωὐδὲντὸς καθ' ἔνας, ὅταν
τύχῃ λόγος ω. χρεία περὶ πίστεως, παρακαλῶντάς
του μετ' εὐλαβείας καὶ πίστεως, νὰ τοῦ γίγεται
ἔτοιμος προσάτης ω. βοηθός εἰς τὰς ἀναγκας καὶ
χρείας τῆς παράσης ζωῆς.

Καταισχύνη δε' τῶν μικρωτάτων παπισῶν ω
ὅντως μεγάλη καὶ αὐθεράπευτος γίνεται, τὸ νὰ
γίνεται καὶ νὰ κιρύττεται ἄγιος. δεδοξασμένος παρὰ Θεῖ,
ὁ ἄκρος ἀρτῶν ἐχθρὸς, ω. ἀσπονδος πολέμος, καὶ
τὸ ἄλλο περισσότερον, παρὰ ὁ. Αὐτίπαπας; Μάρ,
κος ὁ Αὐτίπαπας ἄγιος. ω. πόια ἄλλη ἐντροπὴ με-
γαλυτέρως ἀπὸ τάτην; πόια ἄλλη σαγίτα πλέον
φαρμάκευται ἀπὸ ἄυτην; δ. Αὐτίπαπας ἄγιος. καὶ
δὲν εἶναι αἱμοφίβιλία, ὅτι κάπες ὀρθόδοξος εἶναι Αὐ-

τίπαπις. Όμως τῆτος δὲν εἶναι. Αὐτίπαπις, ἀλλά
οἱ Αὐτίγαπις. Μάρκος οἱ Αὐτίπαπις ἄγιος.

Τὸν μικρὸν δέ καὶ εὔτελῆ μου τῶτον κό-
που τὸν ἀνέγυνωσαν μὲν καὶ ἄλλοι, τὸν ἀνέ-
γυνωσαν δέ πρὸς τοῖς ἄλλοις ὅτε Θεοφιλέ-
σιτος καὶ ἐλλογικώτατος ἄγιος Κακπανίας κύ-
ριος καὶ θεόφιλος, καὶ δὲ Θεοφιλέσατος καὶ ἐλλογικώ-
τατος ἄγιος Σερβίων καὶ Ἰγνάτιος, καὶ μετ' ἔκεινους
καὶ μακιαρίτης οἰκονόμος ἐκεῖνος ὁ τῆς Κοζάνης, ἀν-
δρες οἵτοι καὶ οἱ τρεῖς ἵκανοι διὰ γὰρ δώσκυ γυνώμην,
ἄντι εἶναι οὐ δὲν εἶναι ἄξιον φωτὸς, τὸ ἀναγυνωσκόμε-
νον. καὶ ἐπειδὴ ὡς ἐκσυμφώνει τοις τρεῖς τῷ ἕκαμψαν
οὖ μετρίουν ἐπαινούν, ἐκ τότε καὶ ἐγὼ ἐλλαβα τὸ θάρ-
ρος διὰ νὰ τὸ κοινολογήσω καὶ εἰς τὰς ὄμογυνεῖς
ἀπαντας μὲ τὸ μέσον τῶν τύπων. Οὕτω καὶ ζυτῶν-
τας κανένας ζυλωτὴν καὶ πρόθυμον διὰ νὰ κάμη τῇ
τύπου τὰ ἔξοδα, ἐκεῖ ὅπερε κατὰ πρῶτου ἀπέ-
βλεψα δὲν εὑδόκησεν ὁ Θεὸς. εὑρέθη ὅμως, εἰς το-
μός τοιῶτος ἀνέλπισι, ἥγεν καὶ ζυλωτὴς καὶ πρόθυ-
μος μετὰ πάσις χαρᾶς, ὁ προειρημένος ὁ σιώτατος
καὶ μεγικώτατος ἐν ἰεροδιακόνοις καὶ Νικηφόρος Ἰωάν-
νη διαγυρίς ἐκ τῆς Σικίνης Νήσου. ἀυτὸς οὐδέληπτος

αὐτοπροσέβως νὰ ἔμβῃ εἰς τὴν κοινωφελῆ ταύτην
δαπάνην, ἀπὸ τὰ πονοκέφαλοις ματαὶ καὶ τὰς ἴδρω-
τας τὴν ἐπαγγελματόστε, τὸ διπότον εἶναι διπλῶν
ἡ θαυμασία τε μεστιχῆ καὶ ἡ ἀρίστη καὶ μεθοδικωτάτη
παιδαγωγία, τὴν δύσιαν ἀυτὸς μετέρχεται ὑπὲρ
πάντας καὶ παρὰ πάντας, καὶ τῆς δύσιας τὴν ὠφέ-
λειὰν ἡδὶ παρηκόλους ἔτι ἐδοκίμασε καὶ δοκιμάζει ἡ
μεγαλόπολις Θεσσαλονίκη, μετ' ὅλου τὸν ἔπαινον
ἢ τὴν εὐχαρίστην. καὶ λοιπόν, ἐάντινας τῶν ὄρ-
θοδόξων λάβῃ καμμίαν ὠφέλειαν ἀπὸ τὴν ἀνάγ-
υστην τῆς βιβλιαρίας, πρῶτον ἃς ἀποδώσῃ τὴν χρεω-
κυμένην δόξαν εἰς τὸν Θεόν, τὸν αἴτιον καὶ δοτῆρα
παντὸς καλεῖ. δεύτερον, ἃς ὅμολογῇ διυγγινωμένως
τὰς χάριτας καὶ εἰς τὸν ἀφειδήσαντα δαπάνης διὰ
τὴν κοινὴν ὠφέλειαν. καὶ τρίτον, ἃς εὐχετᾷ πρὸς
πύριον καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, συμπαθῶν ἡμῖν
ἀνθρωπίων, ἃν δὲν ἐδυνήθημεν νὰ γράψωμεν ἀ-
ργίας τῆς τοιάυτης καὶ τηλιχάυτης ὑποδέσεως, καὶ
ἶτι διὰ σοῦ αὐτῷ συναντήσῃ ἐν τῷ λόγῳ ἀγ-
νοῦματα καὶ ἀκάστια σφάλματα. ὡς γάρ εἴπομεν
πολλάκις, ἐπειδὴ μάχει τῆς σύμμερου, τινὰς ἀλ-
λος δὲν ἔκαμεν εἰς τὸν μέγαν τέτον Ήρωα, τὸ δι-
καιον ὑπόμνημα, ἐτολμήσας δὲν αἴτιος ἐγώ, να
προβάλω εἰς τὸ κοινόν τὸν σμίκρου καὶ ταπεινῶν μου

) ()

τεῦ - Ε.Γ.Δ.κ.Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τέστον κόστους διὸ μόνην τὴν τῶν ἀπλασέρων ὥφελειαν, καὶ ὅχι, διὸ τὰς παπαιδευμένες οὐ εἰδήμονας.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΜΟΔΕΛΛΙΝΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΤΗΡΙΞΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠΙΧΑΙΡΗΣΗΣ ΤΟΜΕΑ ΟΦΗΛΗΣ ΠΕΤΣΙΟΥ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΣ ΑΝΤΙΝΟΥ ΛΟΒΟΦΙΑΣ

Αὐγούστου διπάνακλάστε τὸ βιβλίον μὲν Ἰστορικὴν ἐώς τέλεις, καὶ θέλσις βεβαιωθῆς ὑπεραρχεῖται καὶ διὰ τὰ δύο, χαρέζωντας ἡμῖν συγγράμμην εὐγνωμόνως, οὐ διὰ τὰ εὐλαβεῖματα, οὐ διὰ τὰ δοκίσια παρεκβάσεις. ἐπειδὴ οὐδέλιστα μὲν τὸ μέσον τῆς Ἱερᾶς τάττε βίου, ναὶ δώσω περιληπτικῶς καὶ αἱ τὰς ἀπλασέρας μίαν εἰδησιν τῶν τότε συμβάντων, οὐ διπολεῖ χριστιμένει μὲν ἀπλῶς εἰς ὅλης τὰς μὴ εἰδότας, εἰς δέ τὰς κατοικεῖτας ἐν τοῖσι τόποις τῶν παπολατρῶν, καὶ μετὰ τῶν φράγγων συζῶντας ὁρθοδόξους. σχεδὸν εἴναι καὶ ἀναγκαῖα, διὸ ναὶ μήν ἀπαρτῶνται ἀπὸ τὰς ἀπατεῶντας, διόν κιρύττουσιν ως ἀγίαν σύνοδον τὸ ληφρικὸν καὶ τυραννικὸν καὶ ἀντίχριστον ἔχειν συνδρόμον.

Τέτοις εἶναι δὲ σκοπός μας, διότι ἐπόλιμησε τὰ μπέρ δύναμιν, καὶ λοιπὸν δεχθῆτε προφύμας καὶ μὰ τὰ χαρᾶς τὸν ἄπειτον Αὐτίπαπαν καὶ μονομάχον, καὶ ἀναγνώσκοντες ἀυτὸν ἐπιψελῶς, καὶ ὥφελόμενας

Εξ αυτών των εικότα, οποίες χρειάζεται στην εμή μας
γνώστηση.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΤΟΜΕΑΣ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΗΣ: ΕΠ. ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΣ

Της Οιλετδρας ἀγάπης
Ἐν Χριστῷ ἀδελφὸς
Ἐ ταπεινὸς ὑπέρετης

1789 Αύγουστο.

Απόκ. Γερού Λαζαρέ

Δημήτριος Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006